

for, at Overenskomstens Gennemførelse skulde virke til Skade for den indfødte eskimoiske Befolkning i Grønland, og jeg konstaterer med Glæde, at den Tendens til i Spørgsmaal, som egner sig til at sætte de nationale Følelser i Bevægelse, at indtage en afvisende, ja, rent negativ Holdning, der ogsaa i Nutiden har fundet Udtryk i mange Lande, i ringe Grad er kommet til Udtryk ved Diskussionen om Sagen.

Den danske Rigsdag staar enig i den Opfattelse, at Danmark har Suveræneteten over hele Grønland, og at intet Middel til ogsaa i Fremtiden at hævde denne Tilstand bør forsømmes. De folkeretskyndige har med Tilslutning saavel fra Overenskomsttilhængernes Side som ogsaa i hvert Fald fra det konservative Folkeparti i Folketinget fastslaet, at en Gennemførelse af Overenskomsten ikke kan influere paa det danske Herredømme over Grønland. Kun fra det radikale Partis Side og fra det ærede 4de Medlem for 1ste Kreds (Ellinger), der i dette høje Ting har været det konservative Folkepartis Ordfører i denne Sag, er der faldet Udtalelser, som kan opfattes som Udtryk for en vis Ængstelse med Hensyn til Overenskomstens folkeretlige Virkninger. Jeg beklager, at man har fundet det betimeligt at fremsætte disse Udtalelser, ligesom det i det hele vilde have glædet mig, om det radikale Parti, der i øvrigt kæmper for en Verdensanskuelse, som skulde gøre det naturligt for det at søge en Løsning af et Spørgsmaal som det foreliggende ad Forhandlingens Vej, havde kunnet slutte sig til de Partier, der bestræber sig for at gennemføre nærværende Overenskomst.

Man har hæftet sig ved, at der i det norske Storting er fremsat Udtalelser, gaaende ud paa, at Overenskomsten fra norske Synspunkter kun betyder en Begyndelse, et første Skridt hen imod Tilstande, som man mener vilde skabe Uro mellem de to Folk i Stedet for Forstaaelse. Jeg mener ikke, at man bør tillægge disse Udtalelser alt for stor Betydning. For det første er der selvfølgelig ikke fra den norske Regerings Side fremsat nogen Udtalelse i denne Retning; dernæst skriver disse Udtalelser sig i deres mere aggressive Form hovedsagelig fra Overenskomstens Modstandere. I det hele bør man ved Sagens Bedømmelse have i Erindring, at den Kamp, der utvivlsomt er udkæmpet indenfor det norske Storting, fandt Sted i fortroligt Møde, hvorfor der ikke for de Stortingsmænd, der stod tvivlende eller betænkelige ved Traktaten, var no-

gen Lejlighed til offentligt at præcisere deres Standpunkt, saaledes som der i rigt Maal har været ved den danske Rigsdags Behandling af Sagen. Der er under disse Forhold, som jeg ogsaa tidligere har fremhævet, ingenlunde noget meget forbavsende i, at den Mand, der skulde tale paa Fler-tallets Vegne i det norske Storting, i det offentlige Møde fremkom med en Udtalelse, der her har vakt ganske berettiget Anstød og ikke har kunnet undlade at paavirke Stemningen i Danmark overfor Overenskomstforslaget.

Fra alle Sider har man været enig om at tillægge et godt Forhold til Norge den største Betydning. Den danske Forhandlingsdelegation har i det foreliggende Forslag til Overenskomst set et betydningsfuldt Middel til at styrke det gode Forhold mellem de to Lande og derfor enstemmigt anbefalet Forslaget. Jeg tør maaske her gøre opmærksom paa, at den Særstilling, som det Delegationsmedlem, der „tilfældigt er Medlem af det konservative Folkeparti“, senere har indtaget, ingenlunde gælder for dette Punkts Vedkommende, idet han udtrykkelig har tilkendegivet, at han tillægger Overenskomsten stor Betydning for Forholdet til Norge. Den afgaaede Regering tiltraadte fuldt ud Delegationens Opfattelse og accepterede Forhandlingsresultatet som den efter Omstændighederne bedst mulige Løsning af Sagen. Jeg har i mine tidligere Taler haft Lejlighed til nærmere at gøre Rede for den Betydning, som den nuværende Regering mener at burde tillægge det foreliggende Forslag til Overenskomst, baade for saa vidt angaar det nordiske Samarbejde, og for saa vidt angaar det Arbejde, der gøres for internationalt at fremme Fordragelighed og Fred mellem Folkene. Vi har ment, i Kraft af vor stærke Stilling i Suverænetets-spørgsmaalet, paa det rent praktiske Omraade at kunne imødekomme de norske Ønsker, men vi har understreget, at denne Imødekommenhed netop ydes i Kraft af vort Herredømme over Grønland, som vi vedblivende vil hævde. Vi er fuldt opmærksomme paa Nødvendigheden af at skærme den indfødte Befolkning og dens Erhvervsinteresser, og vi vil, saafremt Traktaten skulde blive vedtaget, i saa Henseende vise den største Aarvaagenhed, ligesom vi i det hele vil være opmærksomme paa at imødegaa de Vildskud, som den Bevægelse, der er rejst paa Grønlandsspørgsmaalet, eventuelt maatte sætte.

Jeg takker de Partier, der har villet give denne Sag deres Tilslutning, og jeg